

5) Onko pelinjärjestäjällä, jolle on myönnetty lupa tietyn pelitoiminnan harjoittamiseen tietyssä maassa ja joka on saman maan toimivaltaisen viranomaisen valvonnan piirissä, oikeus markkinoida pelitarjontaansa muissa jäsenvaltioissa esimerkiksi lehti-ilmoittelun kautta ilman, että se ensin hakee toimilupaa näiden maiden toimivaltaiselta viranomaiselta? Jos tähän kysymykseen annetaan myöntävä vastaus, merkitseekö tämä, että sellainen kansallinen säännöstö, jossa säädetään rangaistavaksi ulkomailla järjestettäviin arpajaisiin osallistumisen edistäminen, muodostaa sellaisen sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden esteen, jota ei voida missään olosuhteissa hyväksyä yleistä etua koskevien pakottavien syiden vuoksi? Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, vetoaako jäsenvaltio, johon pelinjärjestäjä on sijoittautunut, samaan yleistä etua koskevaan pakottavaan syyhyyn kuin se valtio, jossa kyseinen pelinjärjestäjä haluaa markkinoida pelitoimintaansa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Svea hovrätt (Ruotsi) on esittänyt 13.10.2008 — Anders Gerdin v. Åklagaren

(Asia C-448/08)

(2008/C 327/29)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Svea hovrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Anders Gerdin

Vastaaja: Åklagaren

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko kansalaisuuden perusteella tapahtuva syrjintä kansallisilla peli- ja arpajaismarkkinoilla joissakin olosuhteissa hyväksyä yleistä etua koskevista pakottavista syistä?
- 2) Jos kansallisilla peli- ja arpajaismarkkinoilla harjoitettavalle rajoittavalle politiikalle on useita syitä ja yhtenä näistä syistä on sosiaaliluonteisten toimintojen rahoittaminen, voidaanko tätä pitää kyseisen rajoittavan politiikan suotuisana liitännäis seurauksena? Jos tähän kysymykseen annetaan kieltävä vastaus, voidaanko tällainen rajoittava politiikka kuitenkin katsoa hyväksyttäväksi, jos sosiaaliluonteisten toimintojen rahoittamista ei voida pitää mainitun politiikan pääasiallisena tarkoituksena?
- 3) Voiko valtio vedota yleistä etua koskeviin pakottaviin syihin synä rajoittavalle pelipolitiikalleen, jos valtion valvonnassa oleva yhtiö markkinoi pelejä ja arpajaisia, joista saatavat tulot tulevat valtiolle, ja yhtenä tällaisen markkinoinnin useammasta syystä on sosiaaliluonteisten toimintojen rahoittaminen? Jos tähän kysymykseen annetaan kieltävä vastaus,

voiko mainittu rajoittava politiikka kuitenkin olla hyväksyttävää, jos sosiaaliluonteisten toimintojen rahoittamisen ei katsota olevan kyseisen markkinoinnin pääasiallisena tarkoituksena?

- 4) Voiko toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen peliyhtiön, joka on tämän toisen jäsenvaltion viranomaisten valvonnan piirissä, tässä toisessa jäsenvaltiossa järjestämien pelien ja arpajaisien markkinointia koskeva täyskielto olla oikeassa suhteessa pelitoiminnan valvomista koskevaan tarkoitukseen nähden, kun tällaista rajoittavaa politiikkaa harjoittavaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden peliyhtiöiden järjestämiä pelejä ja arpajaisia koskevaan markkinointiin ei samanaikaisesti kohdistu rajoituksia? Millainen vastaus tähän kysymykseen annetaan siinä tapauksessa, että tällaisen järjestelyn tarkoituksena on pelaamisen rajoittaminen?
- 5) Onko pelinjärjestäjällä, jolle on myönnetty lupa tietyn pelitoiminnan harjoittamiseen tietyssä maassa ja joka on saman maan toimivaltaisen viranomaisen valvonnan piirissä, oikeus markkinoida pelitarjontaansa muissa jäsenvaltioissa esimerkiksi lehti-ilmoittelun kautta ilman, että se ensin hakee toimilupaa näiden maiden toimivaltaiselta viranomaiselta? Jos tähän kysymykseen annetaan myöntävä vastaus, merkitseekö tämä, että sellainen kansallinen säännöstö, jossa säädetään rangaistavaksi ulkomailla järjestettäviin arpajaisiin osallistumisen edistäminen, muodostaa sellaisen sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden esteen, jota ei voida missään olosuhteissa hyväksyä yleistä etua koskevien pakottavien syiden vuoksi? Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, vetoaako jäsenvaltio, johon pelinjärjestäjä on sijoittautunut, samaan yleistä etua koskevaan pakottavaan syyhyyn kuin se valtio, jossa kyseinen pelinjärjestäjä haluaa markkinoida pelitoimintaansa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulion tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 17.10.2008 — Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Dolou, Dimitrios Z. Paris, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafyllos K. Mavrogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos ja Synetairismos Paraktion Alieon Kavalas v. Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon ja Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas, Kavalas, Ksanthis

(Asia C-453/08)

(2008/C 327/30)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Symvoulion tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Dolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafyllos K. Mavrogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos ja Synetairismos Paraktion Alieon Kavalas

Vastaajat: Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon ja Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas, Kavalas, Ksanthis

Väliintulijat: Alievtikos Agrotikos Sunetairismos gri-gri nomou Kabalas, me tin eponimia MAKEDONIA ja Panellinia Enosi Ploioktiton Mesis Alieias (P.E.P.M.A)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voivatko jäsenvaltiot neuvoston asetuksen 1626/94 1 artiklan 2 kohdan mukaan toteuttaa lisätoimenpiteitä, jotka merkitsevät sellaisten pyydysten käytön täydellistä kieltoa, joiden käyttö lähtökohtaisesti on sallittua kyseisen asetuksen säännösten nojalla?
- 2) Onko kyseisen asetuksen säännösten mukaan sallittua käyttää sellaisen jäsenvaltion, jolla on rantaa Välimerellä, merialueella pyydyksiä, jotka eivät kuulu tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdassa ja 1a kohdassa nimeltä mainittuihin ja lähtökohtaisesti kiellettyihin pyydyksiin ja joiden käyttö oli kyseisen jäsenvaltion kansallisen säännöksen nojalla kiellettyä ennen tämän asetuksen voimaantuloa?

Kanne 21.10.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-458/08)

(2008/C 327/31)

*Oikeudenkäyntikieli: portugali***Asianosaiset**

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Traversa ja P. Guerra e Andrade)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut EY 49 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on asettanut rakennuspalvelujen tarjoami-

selle Portugalissa samat edellytykset kuin sijoittautumisen osalta.

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Portugalin laissa pääsystä rakennusalalle ja toimimisesta tällä alalla (asetus (EY) N:o 12/2004) Portugalissa tapahtuvan rakennustoiminnan harjoittamisen edellytykseksi asetetaan lupa.

Yksikään yritys ei poikkeuksetta voi toteuttaa Portugalissa rakennus-, jälleenrakennus-, laajennus-, muutos-, korjaus-, konservointi-, kunnostus-, siivous-, restaurointi- tai purkutöitä tai yleisesti mitään rakentamiseen liittyviä töitä ilman Portugalin viranomaisten etukäteen antamaa lupaa.

Portugalin kilpailulaki, jossa kielletään yrityksiä, myös yhteisön yrityksiä, tarjoamasta rakennuspalveluja Portugalissa ilman Portugalin viranomaisten etukäteen antamaa lupaa päästä rakennusalalle, rikkoo EY 49 artiklaa.

Rakennusalalle pääsulle Portugalin lainsäädännössä asetetut edellytykset ovat sijoittautumisen edellytyksiä. Portugalin lainsäädännössä ei eroteta toisistaan sijoittautumista ja palvelujen tarjoamista tilapäisesti.

Jotta toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut rakennusalan yritys voi tarjota palveluja Portugalissa, sen on täytettävä kaikki sijoittautumisen edellytykset, mikä käytännössä merkitsee sitä, että tällä rakennusalan yrityksellä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin sijoittautua Portugaliin. Tällainen vaatimus rajoittaa vakavasti palvelujen tarjoamisen vapautta.

Myös rakennusalalla toimimisen edellytykset rajoittavat palvelujen tarjoamisen vapautta, sillä niiden vuoksi on mahdotonta tarjota rakennuspalveluja tilapäisesti.

Portugalin valtion esittämiä syitä, joilla se perustelee kyseessä olevia rajoituksia, ei ole osoitettu päteviksi eikä niitä voida ottaa huomioon.

Kanne 21.10.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-460/08)

(2008/C 327/32)

*Oikeudenkäyntikieli: kreikka***Asianosaiset**

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Rozet ja D. Triantafyllou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta